

Handelsministeriet om et Dyrtidstillæg paa 60 Kr., men fik Afslag. I April s. A. foreslog Bestyrelsen om at maatte forhøje Honoraret for Vintereleverne fra 60 Kr. til 65 Kr. maanedlig, men da denne Forhøjelse vilde kunne faa Indflydelse paa den næste Gang, anmodede Bestyrelsen samtidig om, at Staten vilde forhøje sit Tilskud til 15 Kr. til 20 Kr. maanedlig for Begynderne og fra 10 Kr. til 15 Kr. maanedlig for de øvrige, men Bestyrelsen fik i Juni Svar, at Handelsministeriet samtykkede til Forhøjelsen af Maanedsbetalingen for de øvrige, men at Forøgelsen af Statstilskuddet ikke kunde bevilges. Nu gør man sig opmærksom paa, at Underskuddet for indelevende Aar vil blive omtrent 4 000 Kr., og at Brændselsudgiften fra 800 Kr. i 1914 er steget til 6 000 Kr. i 1918, og Skolen derfor vil være nødt til at stifte en ikke ringe Sum for at dække dette Underskud. Bestyrelsen kan da ikke se anden Udvej til at skaffe de nødvendige Pengemidler til Skolens Drift end Opfyldelsen af dens Angerender om et Dyrtidstillæg paa omtrent 100 Kr. for det indelevende og det kommende Aar og en Forhøjelse af det aarlige Tilskud med 2 500 Kr., hvilket altsaa har været forelagt for Finansudvalget. Andragende anser det for rimeligt og naturligt, at de faar et saadant Tilskud, idet Forholdet mellem den Understøttelse, Eleverne paa Sømandsskolen nyder, og den, som tilstaaes Eleverne ved de almindelige Højskoler, er saa paafaldende, at man kan sige, at man ikke fra Rigsdagens Side kan afvise et Krav som det, her foreligger. Finansudvalget er enigt i, at Skolen maatte understøttes. Om det skal ske nøjagtig i den foreslåede størrelse med de i Andragendet omtalte Ønsker og Krav, skal vi ikke nærmere udtale os om, men vi foreslaar at henvende sig ogsaa dette Andragende til den højtærede Handelsministers velvillige Overvejelse.

Med disse Ord skal jeg anbefale Indstillingen Nr. 2 og 5 til Vedtagelse her i Tinget.

Jørgen Jensen: I Anledning af det første Andragende, som den ærede Ordre (Andreasen) omtalte, om Tilskud til Oprettelse af egne Hjem, vil jeg gerne sige en Henstilling til den højtærede Handelsminister. I en Tid som denne er det selvfølgelig en Samfundsopgave af megen Betydning at støtte Oprettelsen af egne Hjem, men det fremgik af den ærede Ordres Udtalelse nu, og det fremgaar for sig selv ogsaa af Sagen, at i den Form, man har foreslået, tænker sig den løst, frembyder den et meget stort Problem. Der er Tale om

Afgift ved Omsætning af Ejendomme, der er Tale om Tilskud fra Husbonder ved Lønnens Udbetaling o. s. v. Nu er Sagen efter min Mening for vigtig til at kunne afvise, til disse vanskelige Spørgsmaal finder en Løsning. Jeg vil derfor pege paa en Vej, som er fremkommelig, og som tidligere er betraadt, og det er, at Statstilskuddet til Tyendesparekasserne forhøjes. Det er, som ærede Medlemmer maaske vil vide, nu paa 8 000 Kr., og dette Beløb benyttes dels til Støtte til Oprettelse af nye Tyendesparekasser, dels til at give de paagældende Sparere en Tillægsrente. Nu har jeg Erfaring for, at denne Tillægsrente er baade vel fortjent og vel anvendt, og det er klart, at efter Tyendesparekassernes stærke Vækst kan et Statstilskud paa 8 000 Kr. ikke gøre samme Virkning, som det oprindeligt gjorde. Jeg kan saaledes nævne som Eksempel, at i en Tyendesparekasse, for hvilken jeg blev Formand omkring Aar 1900, var der den Gang 65 000, nu er der lige ved 1 Mill. Kr. For at yde den samme Tillægsrente her kræves der selvfølgelig et større Tilskud, og jeg vil derfor henlede den højtærede Handelsministers Opmærksomhed paa, at her vil et langt ringere Beløb end det, hvorom der andrages, gøre god Nytte.

Jeg vil anbefale, at man ikke taber denne store Opgave af Syne, men at man, indtil den kan løses, drager Omsorg for, at Tilskuddet til Tyendesparekasserne forhøjes paa de aarlige Finanslove.

Handelsministeren (Hage): De to Andragender, det foreslaas at henvise til Handelsministerens Undersøgelse og Overvejelse, vil selvfølgelig blive gjort til Genstand for en saadan, og der kan da blive Lejlighed til at komme tilbage til en fornyet Forhandling med Finansudvalget om begge disse Sager. Jeg skal med Hensyn til det første Andragende sige, at det her drejer sig om en for Statskassen meget betydelig Sum. Vi har paa Finansloven til „Egne Hjem“ opført et Bidrag paa 6 000 Kr., fordelt paa 5 Aar. Det Beløb, der er foreslaaet for det kommende Finansaar, er 1 000 Kr. Nu, 3 Aar efter, at denne Forening er traadt i Virksomhed, rettes der til Staten Anmodning om en Bevilling paa 1 Mill. Kr. Man kan ikke bestride, at dette er en rivende Fremgang i Henseende til de Krav, der stilles til Statskassen. Jeg skal fuldt ud indrømme, at den Opgave, man her har sat sig, fortjener al mulig Anerkendelse og Støtte, men jeg kan ikke undlade at tilføje, at jeg er overbevist om, at min Kol-